

X
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.723

Dosar nr.7243/1/2006

Ședința de la 6 X 2007

Președinte: X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Magistrat asistent

&&&

La 30 X 2007 s-au luat în examinare recursurile declarate de Direcția Regională Vamală X în numele și pentru Autoritatea Națională a Vănilor și de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X în numele Ministerului Finanțelor Publice-Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr. X din 7 X 2006 a Curții de Apel X- Secția comercială și contencios administrativ

Dezbaterile au fost consemnate în încheiere cu data de 30 X 2007, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 6 X 2007.

CURTEA

Asupra recursurilor de față;
Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:
Prin sentința civilă nr. X din 28 X 2006 a Curții de Apel X - Secția comercială și contencios administrativ a fost admisă în parte acțiunea formulată și precizată dereclamanta S.C. X X S.A X în contradictoriu cu pârâții: Direcția Regională Vamală Interjudețeană X, Direcția Generală a Vănilor și Ministerul Finanțelor Publice, dispunându-se anularea ca nelegale a actelor constatatoare, respingându-se în rest acțiunea, în baza următoarelor considerente:

Prin acțiunea înregistrată la 30 X 2001 în dosarul nr. 965/2001, precizată ulterior, reclamanta S.C. X S.A. X a chemat în judecată pe pârâții Direcția Regională Vamală Interjudețeană X, Direcția Generală a Vămirilor și Ministerul Finanțelor Publice, solicitând anularea ca nelegale a actelor Constatatoare nr. 228-231 din 16 X 2001, nr. 233-240 din 16 X 2001, nr. 245-2X ambele din 16 X 2001, toate emise de pârâtele 1 și 2, decizia nr. X din 27 X 2001 emisă de pârâtul 3 cu privire la obligarea reclamantei la plata suinei de X lei cu titlul de drepturi de import.

In motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, datoria vamală oro vine din încadrarea greșită a articolului „amestecuri de substanțe odoriferante" la poziția tarifară 3302.1021 în loc de 3302.1040, precum și a articolului „mixtură chimică" la poziția 2106.9092 în loc de 3824.9095. Reclamanta a susținut că a completat declarația vamală cu încadrarea tarifară precizată de pârâtă, pe care însă o consideră eronată, urmare adresei nr. X din 8 X 1999 emisă de pârâta Direcția Generală a Vămirilor, reclamanta precizând că, încadrarea tarifară corectă a produselor: X -70.001 partea 2, X 28 Partea 2, X C-GF-56 Partea 2, X C-GF-20 Partea 2, X C-OR partea 2, X C-OR 309 partea 2, X FP-55 partea 2, X Or-154 partea 2, X GF-98 partea 2 este la poziția tarifară 3302.1040 iar încadrarea tarifară corectă a produselor X CC partea I este la poziția 3824.9095.

Privitor la încadrarea componentelor X CC partea I la poziția tarifară 3824.9095 s-a arătat că, aceasta corespunde clasificărilor corecte din cadrul Uniunii Europene și de asemenea

regulii nr. 3 din cadrul Regulilor generale cuprinse în Convenția Internațională privind sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, la care X a aderat prin Legea nr. 98/1996.

Expertiza tehnică în domeniul chimiei efectuată în cauză a concluzionat că articolul „amestecuri de substanțe odoriferante” se încadrează la poziția tarifară 3302.1040 iar mixtura chimică la poziția 3824.9095.

Privitor la celelalte produse importate ce fac obiectul cauzei, expertul a stabilit că aceasta se încadrează la poziția tarifară 3302.1040, încadrarea fiind motivată de expert prin considerații ținând de compoziția chimică a produsului.

Instanța de fond a reținut că, pentru produsele X CC partea I, funcție de compoziția chimică, încadrarea corectă este poziția tarifară 3824.9095, potrivit regulii 3 din Regulile generale pentru interpretarea sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor cuprinse în Legea nr. 98/1996, conform căreia atunci când mărfurile ar putea fi încadrate din prima, la a li-a sau mai multe poziții, prin aplicarea regulii 2b sau în orice alt caz, încadrarea se face după cum urmează: 3a -poziția cea mai specifică are prioritate față de pozițiile cu un domeniu de aplicare mai general, iar produsul X 86 partea I se încadrează la aceeași poziție tarifară 3824.9095, potrivit regulii 3 din Regulile generale cuprinse în Legea nr. 98/1996.

Înalta Curte de Casație și Justiție -Secția de contencios administrativ și fiscal prin decizia nr. X din 14 X 2005 a admis recursurile declarate de S.C. X S.R.L. X, de Ministerul Finanțelor Publice, de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X, de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X, de Autoritatea Națională a Vămilelor - Direcția Regională Vamală X, împotriva sentinței civile nr. X/2006 a Curții de Apel X, a casat sentința atacată și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe, motivând că, sentința recurată a fost pronunțată cu nerespectarea principiului contradictorialității, prin necitarea la

proces a organului emitent al actelor constatatoare atacate, respectiv- Biroul Vamal X.

Rejudecând în fond după casare, Curtea de Apel X a reținut că prima soluționare a cauzei în fond cu privire la codul tarifar pentru partea I a produsului X CC și X Light este corespunzătoare reglementărilor din Legea nr. 98/1996 prin care X a aderat la Convenția Internațională privind sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 X 1983, în același sens exprimându-se și autoritățile vamale pârâte prin adresele nr. X din 10 X 2001 și nr. X din 31 oX 2001 (dosar fond filele 73-74).

Pentru încadrarea produselor ce intră în partea a II-a a componentelor în discuție „amestecuri de substanțe odoriferante”, care au constituit și obiectul expertizei tehnice - judiciare; s-a reținut că, aceste substanțe fiind utilizate în industrii alimentară - codul tarifar aferent este 3302.1040 pentru că, aceste componente nu conțin toți agenții aromatici care caracterizează băutura finală și necesită utilizarea părții 1 de concentrat, potrivit expertizei de specialitate.

Curtea de Apel X - Secția comercială și contencios administrativ prin sentința civilă nr. X din 7 X 2006 a admis acțiunea formulată de reclamanta S.C. X HBC X S.R.L. împotriva pârăților Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Regională Vamală X, Biroul vamal X. A dispus anularea actelor constatatoare nr. 228-231; 233-240; 245 și 2X din 16 X 2001 emise de pârâțul Biroul vamal X și deciziei nr. X din 27 X 2001 dată de Ministerul Finanțelor Publice privind drepturile vamale stabilite și menținute prin aceste acte, exonerând reclamanta de plata sumei de X lei, corespunzătoare drepturilor vamale calculate în baza actelor menționate.

Și această hotărâre a fost atacată cu recursuri formulate de pârățile: Direcția Regională Vamală X în numele și

pentru Autoritatea Națională a Vămirilor și de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X în numele Ministerului Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În ambele recursuri, motivate similar, pârâtele critică hotărârea atacată pentru nelegalitate, susținând în esență că, în exclusivitate, convingerea instanței de fond s-a transformat în baza raportului de expertiză și a suplimentului de expertiză întocmite în cauză, că produsele în litigiu au fost importate de reclamantă din Franța, având codul tarifar 21.06, iar reglementările nr. 1694 din 24 X 2001 ale Comisiei Europene nu se pot aplica retroactiv. Se susține de asemenea că, adresa prin care autoritatea vamală și-a exprimat poziția față de noua încadrare tarifară în spațiul european nu reprezintă o manifestare expresă de renunțare la încadrarea susținută de autoritatea vamală.

Examinând sentința atacată în raport cu criticile formulate, probele administrate în cauză, precum și dispozițiile legale incidente pricinii se constată că recursurile sunt nefondate.

În conformitate cu prevederile Directivei 89/107/EEC din decembrie 1988 și cele ale Directivei din 21 noiembrie 1988 privind armonizarea legilor între Statele Uniunii în privința aditivilor alimentari autorizați a fi folosiți în alimente pentru consum uman, aditivii alimentari sunt „orice substanță care nu este consemnată în mod normal ca aliment sau direct și nu este utilizată în mod normal ca ingredient caracteristic al alimentelor.

Substanțele odoriferante, respectiv agenții aromatici se definesc ca o entitate chimică singulară sau un amestec de substanțe naturale ori sintetice care conferă gust, miros și savoare unui aliment sau produs, fără a-i conferi valoare nutritivă.

Regulile generale pentru interpretarea sistemului armonizat dispun în regula nr. 3 că atunci când mărfurile ar putea fi încadrate la două sau mai multe poziții, prin aplicarea regulii 2b/ sau orice alt caz, încadrarea se face la poziția cea mai specifică, care are prioritate față de pozițiile cu un domeniu de aplicare mai general. Produsele amestecate, articolele compuse

din materii diferite sau constituite prin asamblarea unor articole diferite și mărfurile prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul a căror încadrare nu poate fi efectuată prin aplicarea regulii 3a/sunt încadrate după materia/sau articolul care le conferă caracterul esențial, atunci când este posibilă efectuarea acestei determinări (pct.3b).

Se reține că în speță, caracterul esențial este cel din poziția tarifară 330210 pentru amestecul de substanțe chimice odoriferante, care fiind utilizate în industria alimentară au codul tarifar 2302.1040, întrucât aceste componente nu conțin toți agenții aromatici care caracterizează băutura finală și care necesită utilizarea părții 1 de concentrat, așa cum s-a consemnat și în Raportul de expertiză întocmit în cauză.

Se reține de asemenea că și încadrarea tarifară a produsului X CC Partea 1 și X Light DK 86 Partea 1 a fost stabilită de instanța de fond corespunzător reglementărilor din Legea nr. 98/1996, prin care X a aderat la Convenția Internațională privind sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 X 1983.

Prin Expertiza efectuată în cauză s-au determinat elementele componente și dintre acestea, acelea care conferă caracterul esențial al mixturilor chimice importate de reclamanta intimată, pentru corecta lor încadrare tarifară, concluziile expertului fiind neechivoce în a determina faptul că părțile de concentrat în litigiu și substanțele chimice care le compun nu sunt alimente, nu pot fi consumate ca atare și nu au valoare nutritivă. Fiind produse ale industriei chimice, dozarea lor în fabricarea băuturii răcoritoare este strict stabilită, pentru a nu deveni dăunătoare organismului uman.

Argumentarea încadrării tarifare din Raportul de expertiză este conformă cu reglementările Comisiei Europene nr. 1694 publicate în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr.L 229/32 din 25 X 2001 care stabilesc că, produsele utilizate ca bază pentru fabricarea băuturilor nealcoolice compuse din 40% acid fosforic anhidru, 30% sulfat de amoniu, 10% cofeină și restul apă se clasifică la codul tarifar 3824.9095.

Aceste reglementări nu se aplică doar situațiilor ivite ulterior publicării lor în Jurnalul Oficial al Comunității Europene, ci oricărei situații juridice, aplicabilitatea lor, fiind condiționată de aderarea sau nu a autorității vamale la ele.

Întrucât compoziția chimică a produsului X CC partea 1 a rămas identică, încadrarea tarifară a produsului se efectuează conform naturii sale chimice și reglementărilor Comisiei Europene, pe care pârâta Direcția Generală a Vămirilor și le-a însușit așa cum rezultă din adresele nr. X din 10 X 2001 și nr. X din 31 X 2001. Prin aceste adrese, recurenta Direcția Generală a Vămirilor a dispus direcțiilor regionale vamale interjudețene, anularea actelor constatatoare prin care s-au stabilit clasificări tarifare ale componentelor X partea 1 și X partea 1 la alte coduri tarifare decât 3824.9095 (dosar 952/2001 -10028/2005, filele 73-74), reținându-se contrar susținerii recurentelor, manifestarea expresă de voință a pârâtei Autoritatea Națională a Vămirilor, în conformitate cu reglementările Comisiei Europene nr. L 229/2001, ca toate direcțiile generale vamale subordonate să aducă la îndeplinirea dispoziția dată.

Având în vedere considerentele de mai sus se vor respinge recursurile ca nefondate, în temeiul art. 312 alin.(1) Cod procedură civilă.

Se va respinge și cererea formulată de intimata - reclamantă S.C. XX S.R.L. X, atât în concluziile scrise, cât și cu prilejul judecării recursului, pentru obligarea Recurenților la plata cheltuielilor de judecată, ca nedovedită.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile declarate de Direcția Regională Vamală X în numele și pentru Autoritatea Națională a

Vămile și de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X în numele Ministerului Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr. X din 7 X 2006 a Curții de Apel X- Secția comerțului și contencios administrativ, ca nefondate.

Rekpinge cererea de cheltuieli de judecată formulată de intimata -reclamantă S.C. X S.R.L.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 6 X 2007.